

ΕΤΟΣ 60όν

9 Δεκεμβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (3106)

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΥΠΤΟΥΣΑΣ

Ἡ συγκύπτουσα γυναίκα

Ἡ θαυμαστή ἴαση τῆς συγκύπτουσας γυναίκας ἀπό τόν Κύριο διασώζεται μόνο στό κατά Λουκά Εὐαγγέλιο. Πραγματοποιήθηκε τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου σέ μιά συναγωγή κατά τήν τελευταία πορεία τοῦ Κυρίου ἀπό τή Γαλιλιαία στή Ἱεροσόλυμα.

Στή συναγωγή βρισκόταν μιά γυναίκα, τῆς ὁποίας τό σῶμα γιά δέκα ὀκτώ ὀλόκληρα χρόνια ἦταν τόσο πολύ κυρτωμένο, ὥστε νά μήν μπορεῖ νά σηκώσει καθόλου ὄρθιο τό κεφάλι της. Ὁ μακαριστός καθηγητής Παναγιώτης Τρεμπέλης παρατηρεῖ ὅτι ἡ γυναίκα αὐτή φαίνεται ὅτι ἦταν εὐσεβής ἄνθρωπος. Μολονότι πολλὰ χρόνια ταλαιπωροῦνταν ἀπό τή φοβερή ἀσθένεια πού εἶχε παραμορφώσει τό σῶμα της καί καθιστοῦσε δύσκολη καί ἐπίπονη τή μετακίνησή της, μετέβαινε τά Σάββατα στίς συναγωγές, γιά νά ἀκούσει τό ἴλογο τοῦ Θεοῦ.

Δέν ἔπαθε αὐτό πού παθαίνουν ὄχι λίγοι ἄνθρωποι, ὅταν τοὺς ἔρθει κάποια θλίψη, ἀσθένεια ἢ δοκιμασία· ἐνῶ δηλαδή μέχρι ἐκείνη τήν ὥρα δείχνουν μιά μορφή εὐλάβειας καί θρησκευτικότητας, ὅταν τοὺς βρεῖ κάποια δοκιμασία καί δέν τοὺς ἀπαλλήλαξε ἀπό αὐτήν ὁ Θεός σύντομα, ἐλαττώνεται ἡ ἀκόμη καί χάνεται ἡ πίστη τους, ἐγκαταλείπουν τόν πνευματικό ἀγῶνα καί γεμίζουν ἀπό ἀρνητικές σκέψεις γιά τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία.

Ἀντίθετα, ἡ συγκύπτουσα γυναίκα, σάν νά ἔπασχε κάποιος ἄλλος, συνέχιζε νά παραμένει κοντά στόν Θεό καί νά ὑπομένει σιωπηλά καί ἀδιαμαρτύρητα τό σταυρό της. Ἀγαποῦσε τόν Θεό ἀνιδιοτελῶς, μέ πολύ φιλότιμο καί μέ εὐγνώμονα διάθεση. Δέν ἔθετε ὡς προϋπόθεση τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης της πρὸς τόν Θεό, τό νά τῆς πηγαίνουν ὅλα καλά. Εἶχε ἐπίσης ἀρχοντιά. Οὔτε ἐνοχλοῦσε τοὺς ἄλλους γιά τό πρόβλημά της, οὔτε καί τόν Κύριο Ἰησοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ὅταν τήν εἶδε, τή σπλαχνίστηκε. Πῆρε τήν πρωτοβουλία καί τῆς μίλησε καί μέ τό θεοπρεπέστατο καί παντοδύναμο ἴλογο του τή θεράπευσε ἀμέσως. Ἐκείνη τό

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιγ' 10-17)

Θρησκευτική ύποκρισία

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἣν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καί ἰδοῦ, γυνή ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἴδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταῦταις οὐκ ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδωκεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ καταρσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

πρῶτο πού αὐθόρμητα ἔκανε μόλις θεραπεύθηκε, ἦταν νά ἀπευθύνει δοξολογία πρὸς τὸν Θεό. Λάτρευε καὶ δόξαζε τὸν Θεό καὶ στήν ἀσθενεία της καὶ ὅταν ἔγινε καλὰ, ἐπειδὴ ὡς γνήσια θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ εἶχε θεμελιώσει τὴ ζωὴ της στήν ἀσάληυτη πέτρα τῆς πίστεως πρὸς αὐτόν.

Ἰησοῦς ὁ τέλειος ἱατρός τοῦ ἀνθρώπου

Ὁ Ἰησοῦς θεράπευσε τὴ συγκύπτουσα καὶ μὲ τὸ λόγῳ του καὶ μὲ τὸ ἄγγιγμα τοῦ χεριοῦ του. Μὲ τὸ θεῖο λόγῳ του φανέρωσε ὅτι ἡ ἀσθενεία της ἦταν ἕνας κανόνας πού τῆς εἶχε παραχωρηθεῖ πιθανότατα γιὰ κάποια ἁμαρτία της. Ἡ ἐξήγηση πού ἔδωσε γιὰ τὴν αἰτία τῆς ταλαιπωρίας της θυμίζει τὸ βιβλίο τοῦ Ἰώβ ὡς πρὸς τὸ ἐξῆς: Ἐκεῖ ὁ διάβολος ταλαιπώρησε τὸν Ἰώβ, ὅταν ἔλαβε τὴν ἄδεια ἀπὸ τὸν Θεό. Ἡ δοκιμασία τοῦ Ἰώβ ἔλαβε τέλος μετὰ ἀπὸ πολὺ καιρὸ, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἐπενέβη καὶ μὲ τὴ θεϊκὴ του δύναμη καὶ ἐξουσία ἄλληλαξε ἀμέσως τὴν κατάσταση καὶ ἀποκατέστησε τὸν ἄνθρωπό του σὴν προηγούμενὴ του δόξα καὶ ὑγεία. Ὅμοια, ἡ ἀσθενεία τῆς συγκύπτουσας γυναίκας, ὅπως ἐξήγησε ὁ Κύριος, ὀφείλεται σὲ ἐνέργεια τοῦ διαβόλου, ἡ ὁποία προφανῶς συνέβη κατόπιν παραχωρήσεως τοῦ Θεοῦ. Καὶ τώρα, μετὰ ἀπὸ δέκα ὀκτὼ χρόνια, ὁ ἐνανθρωπήσας Θεὸς ἐπεμβαίνει στὴ ζωὴ της καὶ μὲ τὸ λόγῳ της λύνει τὸν πολυχρόνιο κανόνα της καὶ τῆς ξαναχαρίζει τὴν ὑγεία της. Μὲ τὴν πανσοφία του, ὡς τέλειος γνώστης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς τοῦ πλάσματός του, γνώριζε καλὰ ὅτι τὸ αἶτιο τῆς ταλαιπωρίας της εἶχε θεραπευθεῖ πιά καὶ δὲν χρειαζόταν πλέον τὸ φάρμακο τῆς ἀσθενείας της.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, ἐδίδασκε ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν ἀπό τὰς συναγωγὰς κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου. Καί ἦτο ἐκεῖ μιά γυναῖκα, πού εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια καί ἦτο σκυμμένη καί δέν μπορούσε νά σταθῆ ὄλως διόλου ὀρθή. Ὅταν τὴν εἶδε ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐκάλεσε καί τῆς εἶπε, «Γυναῖκα, εἶσαι ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια σου» καί ἔβαλε ἐπάνω τῆς τὰ χέρια, αὐτὴ δέ ἀμέσως ἀνορθώθηκε καί ἐδόξαζε τόν Θεόν. Ἔλαβε τότε τόν λόγον ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτισμένος διότι ὁ Ἰησοῦς ἐθεράπευσε κατὰ τὸ Σάββατον, καί εἶπε εἰς ἐκείνους πού παρευρίσκοντο ἐκεῖ, «Ἐπάρχουν ἕξ ἡμέρες πού ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία· τότε νά ἔρχεσθε καί νά θεραπεύεσθε καί ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου». Ὁ Κύριος τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐποκρίτα, δέν λύνει καθένας ἀπὸ σᾶς, κατὰ τὸ Σάββατον, τὸ βόδι τοῦ ἢ τὸν ὄνον τοῦ ἀπὸ τὸν σταῦλον καί τὸν φέρνει νά τὸν ποτίσῃ; Αὐτὴ δέ πού εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ καί τὴν εἶχε δεμένη ὁ Σατανᾶς ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια, δέν ἔπρεπε νά λυθῆ ἀπὸ τὰ δεσμὰ αὐτὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου;». Μὲ τὰ λόγια αὐτά, ὄλοι οἱ ἀντίπαλοί του ἐντροπιάζοντο, ἐνῶ ὄλον τὸ πλῆθος ἔχαιρε δι' ὅλα τὰ ἐνδοξα πράγματα πού αὐτὸς ἔκανε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Δέν ἀρκέστηκε ὅμως μόνο στό λόγον, ἀλλὰ καί ἔθεσε ἐπίσης πάνω τῆς τὸ χέρι του. Διπλὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἀποτελούμενος ἀπὸ σῶμα καί ψυχὴ, καί μέ διττὸ τρόπο θεραπεύεται ἀπὸ τὸν Θεό· καί μέ τὸν ἀόρατο καί μυστικὸ καί μέ τὸν φανερό καί αἰσθητό. Αὐτὸ φαίνεται ξεκάθαρα σέ ὅλα τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, στὰ ὁποῖα ἡ ἀόρατη χάρη τοῦ Θεοῦ παρέχεται στοὺς ἀνθρώπους μέ αἰσθητὰ μέσα. Ἔτσι, ὁ Κύριος, μυστικά καί αἰσθητὰ θεράπευσε τὴ γυναῖκα στὴν ψυχὴ καί τὸ σῶμα, φανερώνοντας ταυτόχρονα τίς δύο τοῦ φύσεις, τὴ θεϊκὴ καί τὴν ἀνθρώπινη. Τὴ θεϊκὴ μέ τὸ λόγον καί τὴν ἀνθρώπινη μέ τὴν ἐπίθεση τῶν χειρῶν. Ἀπὸ τὴν ἀγία τοῦ σάρκα ἐξερχόταν ἡ θεία τοῦ δύναμη καί ἐνέργεια, ἐπειδὴ ὅλη ἡ ἀνθρώπινη φύση τοῦ ἦταν πάντοτε ἐνωμένη ἀσύγχυτα καί ἀδιαίρετα μέ τὴ θεϊκὴ.

Ὁ Θεοφάνης ὁ Κεραμέας παρατηρεῖ ὅτι ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκάς, ὁ ὁποῖος ἦταν ἰατρός καί γνώριζε καλὰ τὰ σχετικὰ μέ τὴν ὑγεία καί τὴν ἀσθένεια τοῦ σώματος, μέσω αὐτοῦ τοῦ περιστατικοῦ πού διασώζει, διορθώνει τὴν ἐσφαλμένη γνώμη ὅσων δέν μπορούν νά δοῦν καί νά ὑπονοήσουν τίποτε ἄλλο πέρα ἀπὸ τὰ αἰσθητὰ, ἀλλὰ ὅλως τίς παθήσεις τοῦ σώματος τίς ἀποδίδουν στὴ χαλάρωση τῶν νεύρων, τὴ διάλυση τῶν σπονδύλων καί τὰ ὅμοια.

Ἐμεῖς ὅμως, χωρὶς νά περιφρονοῦμε τοὺς ἰατροὺς καί τὰ φάρμακα, ἄς ἐπικεντρώσουμε τὸν ἀγώνα μας στό πῶς νά κάνουμε πάντοτε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας, διότι ἐκεῖ βρίσκεται ἡ ὑγεία μας καί ἡ αἰώνια ζωὴ. Ἐκεῖ βρίσκεται

9 Δεκεμβρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἐννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαίνιων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἰ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἐννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφῆτου (1160 π.Χ.).

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστ.: Γαλ. δ΄ 22 - 27 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10 - 17.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Δεκεμβρίου, ΙΑ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4 - 11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ΄ 16 - 24, Ματθ. κβ΄ 14.

καί ἡ ἀπαλλαγὴ μας ἀπὸ ὅσα ταλαιπωροῦν τὴν ψυχὴ καί τὸ σῶμα. Ἐπιβίωστε ὁ Χριστὸς κατήργησε τὸ θάνατο. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, πιστοὶ καὶ ἄπιστοι, μέλλομε νὰ λάβουμε ἄφθαρτα τὰ σώματά μας. Ἐπομένως, ἄς νοιαστοῦμε κυρίως γιὰ τὴν ψυχὴ μας, διότι ἂν τὴ δώσουμε στὸν Χριστό, θὰ λάβει τὴ θεραπεία τῆς καὶ θὰ ἀγάλλεται αἰωνίως μαζί μὲ τὸ σῶμα τῆς. Ἐὰν ὅμως ἀδιαφορήσουμε γιὰ τὴν ὑγεία τῆς, μακριὰ ἀπὸ τὸν Χριστό θὰ ὑποφέρει γιὰ πάντα μαζί μὲ τὸ σῶμα τῆς. Ἐκτὸς τῆς ψυχῆς ἡ οὐσία τῆς ὑγείας καὶ εὐτυχίας μας βρίσκεται στὴν κατάστασι τῆς ψυχῆς μας, ἄς φροντίσουμε αὐτὴ νὰ περιποιηθῶμε καὶ νὰ θεραπεύσουμε, μὲ τὰ μέσα ποῦ μᾶς προσφέρει δωρεάν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μας.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτὲς τίς ἡμέρες διεξάγεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώκων Ταμείων. Μὲ τὴ δικὴ σας συνεισφορά, ὅσο μικρὴ ἢ μεγάλῃ κι ἂν εἶναι, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὴ φιλανθρωπικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τῆς σὺς ιδιαίτερες δύσκολες σημερινὲς συνθῆκες.

Ἐνισχύσατε τὴν προσπάθειά τῆς. Ὅταν τὰ συνεργεῖα τοῦ Ἐράνου κτυπήσουν καὶ τὴ δικὴ σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μὲ προθυμία. Ὁ Χριστὸς κτυπᾷ. Πρὸς Αὐτὸν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιὰ ἐκείνους ποῦ ὁ ἴδιος ὀνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καὶ ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντίς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθὰγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτισις, τηλ. 210.7272.388. Ἐπιβίωσις τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr